

læs uheldigt, naar det i § 1 er bestemt, at Sogneforstanderskabet skal kunne slutte en mindelig Overenskomst med Skoveieren om de Skatter, Skoven skal yde; efter min Mening vilde det være rigtigere og mere overensstemmende med det hele Princip for Matrikuleringen hos os, at alle de Bestemmelser, der indholdes i § 1, aldeles udgik af Loven, saaledes at alle Skove skulde taxeres af en Commission, som man, saavidt jeg skjønner, i det Bæsfentlige kunde sammensætte paa den Maaade, der er fastsat for den i Lovudkastet omtalte Commission, nemlig at Landvæsencommissionen tilfaldte en Landinspecteur og den Forstembedsmand, der fører Tilsyn med Skoven. Det forekommer mig at være en retfærdig Forbring, som baade Sogneforstanderskabet og Skoveieren har, at denne Taxation af Skoven bliver udført saa nøjagtigt, saa paalideligt og saa eensformigt for hele Landet, som det efter Omstændighederne er muligt; men dette Maal vil i Almindelighed paa ingen Maaade opnåes ved de Overenskomster, hvortil § 1 giver Udflugt. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg troer, at Slutningsbestemmelsen i § 3, nemlig at Skatterne til Staten vedblivende skulle svares efter det tidligere Skovskylshartkorn, heller ikke er heldig. Det forekommer mig, at man meget godt lidt efter lidt kunde gaae fra det nu bestaaende Skovskylshartkorn over til den nye Taxation; en gradvís Overgang dertil vilde ganske utvivlsomt være hensigtsmæssig og rigtig, forbi Bestatningen efter Skovskylshartkornet, som bekendt, hviler paa Skoven paa en saa overordentlig uregelmæssig Maaade, at den i sin Heelhed maa betragtes som en særdeles uheldig Skat. Naar Taxationen bliver iværksat efter det Udbytte, som Skoven giver, maa det ogsaa med Hensyn til alle interesserede Parter anses for at være retfærdigt, at den fremtidige Skat paa Skovene bliver lagt paa Grundlag af denne Taxation.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg vilde have megen Betænkelse ved at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, og jeg skal i den Henseende først bemærke, at man efter mit Skjønne gaar langt udenfor Grændsen af den Nødvendighed, man bør give

Communerne, naar man giver dem Ret til at skylsfætte Jorderne. Jordens Skylsfætning er et saa overordentlig vigtigt Foretagende, og som kan og maa ønskes at faae Betydning ligeoverfor Staten, at det ikke forekommer mig, at den kan overlades til en Communalbestyrelses Afgjørelse, selv om man, som her, har betinget sig vedkommende Eieres, Skoveierens, Samtykke; men skal der være Tale om en ny Skylsfætning af Skovene, vil det være nødvendigt, selv om man kun vil have den anvendt til den kommunale Bestatning, at dette Spørgsmaal bliver Gjenstand for en ganske anderledes udtømmende Behandling og ganske anderledes udtømmende Forskrifter fra den Lovgivende Magts Side, end her er Tilfældet; man maa gaae ganske anderledes ind paa de Bestemmelser, som her maatte komme i Betragtning, end skeet er i det foreliggende Lovforslag. Dette var min første Indvending; men dernæst troer jeg ikke, at man i Tilfælde af Mangel paa Overenskomst kan overlade Skylsfætningen til de enkelte Landvæsencommissioner, hvorimod jeg troer, at man i den Henseende maatte søge at træffe Foranstaltninger, der vare eensartede for det hele Land. Hvor løs Sammensætningen af den Commission, der efter Forslaget skal udføre dette overordentlige Hverv, er, kan man see deraf, at deri bestemmes, at Landvæsencommissionen tiltrædes af den Forstembedsmand, der fører Tilsyn med Skoven, „om en saadan findes“; men at gjøre en saa vigtig Commissions Sammensætning afhængig af Noget, der stilles her som tilfældigt, nemlig om en saadan Forstembedsmand findes eller ikke, maa jeg ansee for utilraadeligt.

For at gaae noget nærmere ind paa Detaillen af Forslaget skal jeg bemærke, at der er sagt, at det skal skjønnes, hvor stor Gjenomsnittsindtægten af Skoven kan antages at være; men det vil være indlysende, at det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at gaae ind paa. Hvis det træffer sig saaledes, at man har en Skov for sig, der er bragt under aldeles forstmæssig Behandling, saaledes at det kan ventes, at det ene Mars Udbytte af den vil være ligesom det andets, og at den ny planmæssige Notation er begyndt, vil jeg til-